

206

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 października 1956 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. Nr 45, poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 po wyrazach „protezoznich dentystycznych” dodaje się wyrazy „lub ortodontycznych”;
- 2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Technikom dentystycznym wykonującym zawód dłużej niż rok oraz uprawnionym technikom dentystycznym wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe:

- 1) za protezy zębowe i aparaty ortodontyczne, wykonane bezbłędnie ponad obowiązującą normę — według zasad i w wysokości określonej w ust. 2—4, z tym że nie dotyczy to zatrudnionych w protezoznich, w których ze względu na charakter pracy nie mogą być ustalone normy;
- 2) za wykonywanie czynności nie normowanych z zakresu ortopedii szczękowej, a należących do podstawowych

obowiązków danego pracownika — w wysokości 400 zł miesięcznie.

2. Do obowiązującej normy, po której wykonaniu przysługuje wynagrodzenie określone w ust. 1 pkt 1, mogą być zaliczone tylko protezy zębowe i aparaty ortodontyczne wykonane bezbłędnie.

3. Dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe określone w ust. 1 pkt 1 wynosi:

- 1) za laboratoryjne wykonanie protezy zębowej — 50 zł,
- 2) za kliniczne wykonanie protezy zębowej — 15 zł,
- 3) za laboratoryjne wykonanie jednostki obliczeniowej aparatu ortodontycznego — 10 zł.

4. Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali obowiązujące normy wykonania protez zębowych i aparatów ortodontycznych, a także protezoznie, w których nie ustala się norm.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Komunikacji oraz Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

207

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1958 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 16, poz. 127 i z 1956 r. Nr 36, poz. 162) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) przychody uzyskane z tytułu sprzedaży w całości lub w części nieruchomości gruntowych bądź budynkowych, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendola*

208

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 lipca 1958 r.

w sprawie trybu przedterminowej wypłaty rat odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości oraz dokonywania kontroli prawidłowości zużycia kwot na cele uzasadniające przedterminową wypłatę.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedterminowej wypłaty rat odszkodowania w przypadkach wymienionych w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. Nr 17, poz. 70) dokonuje bank finansujący

działalność wywłaszczającego, ze względu na którą nastąpiło wywłaszczenie.

§ 2. Bank dokonuje przedterminowej wypłaty rat odszkodowania na wniosek wywłaszczonego z jego rachunku, w granicach kwot potrzebnych na cele wymienione w art. 12 ust. 3 ustawy, o której mowa w § 1. Wypłaconych już kwot na poczet odszkodowania nie pociąga się.

§ 3. 1. W razie nabycia gospodarstwa rolnego, ogrodniczego (warzywniczego) lub hodowlanego bank dokona wypłaty w odpowiedniej wysokości niezwłocznie po złożeniu dowodu zawarcia umowy nabycia gospodarstwa w formie prawem przepisanej.

2. Na żądanie wywłaszczonego bank wyda mu zaświadczenie o wysokości kwoty podlegającej wypłacie tytułem odszkodowania z zastrzeżeniem, że będzie ona wypłacona po przedłożeniu dowodu nabycia gospodarstwa.

§ 4. Ubiegający się o przedterminową wypłatę rat odszkodowania w celu dokonania inwestycji w gospodarstwie rolnym, ogrodniczym (warzywnicznym) lub hodowlanym powinien przedłożyć bankowi zaświadczenie właściwego wydziału prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej stwierdzające celowość zamierzonej inwestycji oraz jej rodzaj i przybliżony koszt.

§ 5. Gdy przedterminowo wypłacone raty odszkodowania mają być wykorzystane na nabycie od Państwa działki budowlanej lub budynku mieszkalnego w trybie ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132) albo nieruchomości rolnej w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), bank na podstawie wypisu umowy notarialnej sprzedaży dokonuje wypłaty bezpośrednio na rzecz budżetu powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub na rzecz Banku Rolnego, gdy umowa dotyczy nabycia państwowej nieruchomości rolnej. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Przedterminowa wypłata rat odszkodowania na cele budownictwa mieszkaniowego następuje stopniowo

w miarę potrzeby finansowania wydatków związanych z tym budownictwem, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dotyczących dokonywania wypłaty kredytów bankowych na cele budownictwa mieszkaniowego.

2. Jeżeli bank wymieniony w § 1 nie jest właściwy do udzielenia wywłaszczonemu kredytów na budownictwo mieszkaniowe, bank ten przekazuje kwotę podlegającą przedterminowej wypłacie bankowi właściwemu, który dokonywać będzie wypłat w sposób określony w ust. 1.

§ 7. Ubiegający się o przedterminową wypłatę rat odszkodowania w celu pokrycia wkładu budowlanego do spółdzielni mieszkaniowej powinien przedłożyć bankowi zaświadczenie zarządu spółdzielni o przyjęciu go na członka spółdzielni i o wysokości kwoty potrzebnej na pokrycie wkładu. Bank dokonuje wypłaty tej kwoty w drodze przelewu na rachunek spółdzielni.

§ 8. Ubiegający się o przedterminową wypłatę rat odszkodowania w celu założenia lub nabycia warsztatu rzemieślniczego powinien przedłożyć bankowi zaświadczenie właściwego wydziału prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, stwierdzające posiadanie przez wywłaszczonego prawa do prowadzenia warsztatu lub brak przeszkód do uzyskania takiego prawa w danej miejscowości.

§ 9. Ubiegający się o przedterminową wypłatę odszkodowania w celu dokonania inwestycji w warsztacie rzemieślniczym powinien przedłożyć bankowi zaświadczenie izby rzemieślniczej, stwierdzające celowość zamierzonej inwestycji, jej rodzaj i przybliżony koszt.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendola*

209

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 czerwca 1958 r.

w sprawie zmiany obszaru i liczby wydziałów Ośrodka Za miejscowego w Przemysłu Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Na podstawie art. 5 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar właściwości Ośrodka Zamiejscowego w Przemysłu Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie obejmuje okręgi Sądów Powiatowych w Jarosławiu, Leżajsku, Lubaczowie, Nisku, Przemysłu, Przeworsku i Radymnie.

§ 2. Ośrodek Zamiejscowy w Przemysłu Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie składa się z dwóch wydziałów, a mianowicie:

Wydziału Cywilnego — dla spraw cywilnych rozpatrywanych w pierwszej i drugiej instancji,

Wydziału Karnego — dla spraw karnych rozpatrywanych w pierwszej i drugiej instancji.

§ 3. Tracą moc przepisy § 2 lit. f) i § 3 lit. f) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie ośrodków zamiejscowych niektórych sądów wojewódzkich (Dz. U. Nr 36, poz. 154).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *F. Sadurski*

210

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1958 r.

w sprawie określenia sądów powiatowych właściwych do rozpoznawania spraw o rozwód.

Na podstawie art. 5 §§ 1 i 2 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 18, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Spośród sądów powiatowych, o których mowa w art. 5 § 1 zdaniu 3 ustawy wymienionej na wstępie, do rozpoznawania spraw o rozwód właściwe są następujące sądy powiatowe:

1) w m. st. Warszawie: Sąd Powiatowy dla m. st. Warszawy,

2) w Łodzi:

a) dla okręgu Sądu Wojewódzkiego dla m. Łodzi — Sąd Powiatowy dla m. Łodzi,
b) dla okręgu Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z wyjątkiem obszaru jego Ośrodka Zamiejscowego w Piotrkowie — Sąd Powiatowy w Łodzi,

3) w Białymstoku — Sąd Powiatowy dla m. Białegostoku,
4) w Gdańsku — Sąd Powiatowy dla m. Gdańska,